

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/1/2019
Identifikačné číslo spisu:	1315010920
Dátum vydania rozhodnutia:	15.01.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1315010920.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného L. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. januára 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného L. B. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. januára 2018, sp. zn. 3To/38/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného L. B. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „prvostupňový súd“) z 19. januára 2017, sp. zn. 3T/268/2015, bol obvinený L. B. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 28. októbra 2014 v čase o 01.30 hod. v Bratislave, na Trnavskom mýte, na chodníku pred podnikom „Q.“ pristúpil k poškodenému D. P. zozadu obvinený L. B., ktorý ho chytil pod rameno a pritlačil o billboard stojaci pred terasou uvedeného podniku, pričom ho chytil rukou pod krk, druhou rukou ho chytil za hrudník, oprel ho o billboard a povedal poškodenému, nech mu dá peniaze, na čo mu poškodený D. P. odpovedal, že má len kartu, nato mu obvinený ľavou rukou siahol do vnútorného vrecka saka, z ktorého mu vzal mobilný telefón zn. Samsung S4 bielej farby, čísla IMEI: XXX XXX XXX XXX XXX XXX, v ktorom sa nachádzala SIM karta k telefónnemu číslu XXXX XXX XXX a následne ušiel spolu s telefónom preč na doposiaľ neznáme miesto, čím poškodenému D. P. spôsobil škodu vo výške 120,- eur.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Krajský súd v Bratislave rozhodujúc o odvolaní obvineného L. B. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu rozsudkom zo 16. januára 2018, sp. zn. 3To/38/2017, podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal obvineného L. B. za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 18. októbra 2014 v čase o 01.30 hod. v Bratislave, na Trnavskom mýte, na chodníku pred podnikom „Q.“ pristúpil k poškodenému D. P. zozadu obvinený, ktorý ho chytil za rameno a pritlačil o billboard stojaci pred terasou uvedeného podniku, pričom ho chytil rukou pod krk, druhou rukou ho chytil za hrudník, oprel ho o billboard a povedal poškodenému, nech mu dá peniaze, na čo mu poškodený D. P. odpovedal, že má len kartu, nato mu obvinený ľavou rukou siahol do vnútorného vrecka saka, z ktorého mu vzal mobilný telefón zn. Samsung S4 bielej farby, čísla IMEI: XXX XXX XXX XXX XXX, v ktorom sa nachádzala SIM karta k telefónnemu číslu XXXX XXX XXX a následne ušiel spolu s telefónom preč na doposiaľ neznáme miesto, čím poškodenému D. P. spôsobil škodu vo výške 120,- eur.

Za to mu krajský súd uložil podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

II.

D o v o l a n i e

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal obvinený L. B. dovolanie najskôr vlastným písomným podaním, podaným na poštovú prepravu 11. júna 2018, následne aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Miloša Gloneka písomným podaním z 19. novembra 2018, podaným na poštovú prepravu 21. novembra 2018, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku.

V dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu obvinený uviedol, že citované dovolacie dôvody boli podľa jeho názoru naplnené tým, že prvostupňový súd uznal jeho vinu aj na základe výsluchu svedka S. C., ktorý mal pri svojom výsluchu uviesť, že videl, ako obvinený zobral poškodenému mobilný telefón, avšak takto vyhodnotený dôkaz podľa obvineného nekorešponduje so skutočnosťou, konkrétne s výsluchom svedka S. C. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, na ktorých svedok uviedol, že videl poškodeného s obvineným, avšak o skutočnosti, že mu zmizol telefón, sa dozvedel až po tom, čo videl poškodeného s príslušníkmi polície.

Naopak, výpoveď svedka T. F. prvostupňový súd vyhodnotil ako nevierohodnú, pretože svedka považoval za závadovú osobu. Svedok T. F. však vo svojej výpovedi uviedol, že predmetný mobilný telefón, ktorý neskôr založil v záložni, kúpil od poškodeného D. P., čo podľa jeho vyjadrenia mohol potvrdiť aj svedok L. L., ktorý sa stretol so svedkom F. za prítomnosti poškodeného D. P.. Svedok T. F. taktiež uviedol, že osobu obvineného L. B. nepozná.

Vo vyššie uvedenom vidí obvinený zásadné porušenie jeho práva na obhajobu, vyplývajúce z porušenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku a § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Obžalovaný sa v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní vyjadril ku skutku a uviedol, že sa nachádzal na mieste činu, možno si aj pýtal 40 centov od poškodeného, ako aj od ďalších ľudí, ale poprel, že by lúpežne prepadol poškodeného a odcudzil mu mobilný telefón.

Na základe uvedeného je obvinený toho názoru, že konajúce súdy ustálili jeho vinu na základe neexistujúceho dôkazu (výpoveď svedka S. C.), svedeckú výpoveď, ktorá svedčila v jeho prospech, nevzali do úvahy (výpoveď svedka T. F.) a ďalšie dôkazy, ktoré mohli viesť k odstráneniu rozporov, nevykonali (výsluch svedka L. L.).

S poukazom na vyššie uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, § 388 ods. 1 Trestného poriadku a vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech.

Vo vlastných písomných podaniach, doručených prvostupňovému súdu 12. júna 2018 (č.l. 299 spisu), 25. júna 2018 (č.l. 300 spisu), 3. septembra 2018 (č.l. 303 spisu), 20. septembra 2018 (č.l. 308 spisu), postúpené z Krajského súdu v Bratislave) a 30. novembra 2018 (č.l. 319-320 spisu) obvinený uviedol, že ľutuje, že písomne neodôvodnil svoje odvolanie, ako aj to, že sa nedostavil na verejné zasadnutie, uviedol, že už pred tromi rokmi trval na vyžiadaní si kamerového záznamu z miesta činu. Ďalej vo svojich podaniach uviedol, že je nespravodlivo odsúdený, pretože skutok nespáchal, jeho matka by mu mohla dosvedčiť, že v čase spáchania skutku bol doma, avšak ona si presne nepamätá, kde presne obvinený v tom čase bol. Opakovane tiež uviedol, že na poškodeného a svedkov podal aj trestné oznámenia za krivú výpoveď a krivé obvinenie. Obvinený taktiež uviedol, že nie je jeho vina, že z kamerového záznamu pred podnikom Q. vyšetrovatelia nezistili páchatela. Zdôraznil, že je možné, že sa nachádzal v blízkosti miesta činu, a to v herni C., ale je možné, že sa v tom čase nachádzal aj na Obchodnej ulici alebo v nočnom spoji, ktorým občas chodieval z herne na Trnavskom mýte. Vo svojich podaniach opakovane zdôraznil, že je nevinný a chce to všetkými možnými spôsobmi dokázať.

Dovolenie obvineného bolo 26. novembra 2018 doručené Okresnej prokuratúre Bratislava III na vyjadrenie, táto sa však k nemu do dňa konania neverejného zasadnutia nevyjadрила.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 9. januára 2019.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolenie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo

porušené právo na obhajobu.

Uvedený dovolací dôvod obvinený odôvodnil rozpormi v jednotlivých dôkazoch - vo výpovediach svedka S. C. z prípravného konania a z hlavného pojednávania, vo vyhodnotení nevierohodnosti výpovede svedka T. F. prvostupňovým súdom a v tom, že ďalšie dôkazy, ktoré by mohli viesť k odstráneniu rozporov, prvostupňový súd nevykonával. Vo vzťahu k týmto jeho námietkam je potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7, roč. 2011, v zmysle ktorého „právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Trestného poriadku). Za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.“

Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že námietky obvineného týkajúce sa hodnotenia dôkazov (ním uvádzaných rozporov vo výpovediach svedka S. C., ktoré však obvinený v priebehu konania na prvostupňovom súde ani odvolacom súde nenamietal, ako aj namietanom vyhodnotení nevierohodnosti výpovede svedka T. F.), resp. nevykonania ďalších dôkazov, ktorých vykonanie obvinený v priebehu predchádzajúceho konania na prvostupňovom súde ani odvolacom súde nenavrhol, nemôžu zakladať naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Možno preto konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietkať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II.).

Dovolacie námietky obvineného vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu, uvedené v jeho vlastných písomných podaniach, sa týkali opakovaného zdôrazňovania jeho neviny, poukazovania na to, že poškodený aj svedkovia klamali, ak ho označili za páchatel'a predmetného skutku, na základe čoho ho konajúce súdy neprávom uznali za vinného. Všetky tieto námietky sú však tzv. námietkami skutkovými, t.j. námietkami vzťahujúcimi sa k správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktorý však dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i), časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní

možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Tr. por. Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku tak v predmetnej veci naplnený nebol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného L. B. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.